

Виходить во Львовъ що Середы
суботы (кроме рускихъ вікінгів) о
11 годинѣ по полудни. Дитор. ходи-
ти в бібліотеку найзнат. повістій
заслугуетъ во 2 лист., дружишь кожного
дня в польщ. для кожного вікінга.
Редакція, адміністрація і експо-
лука підл. Ч. 8 улица Академічна.
Почт. земли, поштові і розміщені
заслугуетъ переслати підл. адресою:
р. улица Академічна, № 4-х.
Реклами не звертаються тільки на
переднє заслуженіе.
Печатное чило стоять 10 кр. а. в.

ОГІЙ АДМІНІСТРАЦІИ.

Уважаючи всіхъ Ви. Предплатникъ, котри
з'явивъ ще вирбката своєї залежності, щоби
з'явити всіхъ вирбнамъ.
Листъ адресою кожного П. Г. Предплатника
заслугуетъ, коли пронумерата на „Діло“ від-
носно. Тоже само звертаємо увагу, що „Бібліотеку
найзнат. будемъ лише тимъ вислати, ко-
тромъ предплату.

Реформа народнихъ школъ.

„Non scholas sed vitas“.

(Діло)

Цінніші тутъ хиби і недостатки
народнихъ школъ суть такъ загальну у
цієї землі і признаються ихъ і подіно-
сить, що виникнуло послідовно, начинь
своїхъ Польши, такъ що було виникнуло
до тихъ розподілиться. Даліго
видно, що по такій строгій критичні
заслугуетъ школы народні у второч-
ній сферѣ, покликана черезъ кр. Ви-
дали книжка школи познанії виникнути
у самій стороні, вислідити ихъ при-
чину і подати відповідні способы усу-
вати їх. Однакъ вже въ складу сені ан-
тичні годі було ворожити той сприйн-
того усіху і можна було надійтись,
що її не схоче добавити пластичнихъ
недостатківъ, і рішить діло односто-
рою і єсли не встане все по даниому,
то може ще буде більше.

Розглянемо, що уложила і пред-
ставила въ сприйні реформи польська ав-
торитетна школи. Максимо передъ собою сіль-
ські „Projekty nowych ustaw szkolnych“:
I. O zakładaniu i utrzymywaniu szkół lu-
dowych (об'ємле 48 §§). II. O stosunkach
przyjaznych stanu pańszczyznielskiego szk. lud.
§§ 54) и III. O nadzorze szkolnym (§§
42), з якої тога kwestyonarz об'ємлю-
є 20 питань, зъ которыхъ 15 относяться
до польськихъ школъ народнихъ, а 5
до саму наукъ школъ народнихъ, вы-
дуковъ та семинарій учительськихъ і
розвиненії тихъ послідовнихъ.

Перетинувши та проекти пошуків
школъ въ порівнянні съ дотеперъ
представленими законами, бачимо, що ан-

ДІЛО

така подала намъ то само є є додаткомъ
11 новихъ §§, а інші давніхъ нинішніхъ
сформуловані. Іншо додатокъ і ново сфор-
мулані §§ суть інші готовими відпові-
дями на питання задани є квестіонаръ. Той є
гори вже анкетою виселканий ві-
домік відносять дуже іскрено сказали на
задуману реформу школъ народнихъ, єз-
нихъ, єзъ вітеръ старого абсолютизму,
пробивавши яко замірь перехідною у
наші партії, у котрої все автономія на-
шівсь, а централізація на умѣ, щобъ
громадамъ нашимъ і єї слабий пильні
на школи відобрести, а всю владу переве-
сти въ руки ради шк. окружнихъ,
ради шк. красновъ і Видѣлу краївого,
де вже она між неспориме перехідство.
Ось куди стежка въ горахъ!

Розберемо віддано сприйні поді-
єні въ квестіонарѣ, будемъ мади слу-
чайності се точно виникнути.
I-е питання виникнути: Чи наука въ
народнихъ школахъ має остатки въ цілості
безплатно? (Одинъ членъ анкети від-
вівъ, що єзъ самостійнихъ школахъ видѣло-
вихъ, а взглідно въ польськихъ трьохъ
класахъ школи видѣлою, полученої
єзъ винайчаною народною школою, запідено
школу оплату, а наука въ школахъ
народнихъ винайчанихъ була безплатною).
— Чи наука предметъ надзобоважливихъ
(н. пр. язиків польськихъ въ школахъ 1 и 2 класовъ,
а французькіхъ въ школахъ видѣловихъ)
має бути такожь безплатна?

Законъ державний для нар. школъ
въ 9 мая 1869 лишевъ рѣшеньє сені спри-
яни законодавству краївому. Що до пер-
шої часті польського питання законъ кр.
о закладаню і удірканю школъ народ-
нихъ въ 2 мая 1873 (Дн. зак. кр. Ч. 250)*
въ Арт. 17 постановлює, що наука въ
школахъ народнихъ будуть побирати стаду
шляхороду, котрої вислідкость візначить
їхъ кождомъ поодинокомъ слухаю ради
шк. окр., а після проекту нового закону
§. 18 застерігає право вимірювати ту
шляхороду для краївихъ ради шк., на
внесеніе ради шк. окр. Ту постанову въ
цілості приймаемо, а противимоїсї
категорично всякий оплатѣ за науку надзобоважливихъ
предметъ, тихъ більше, що і въ школахъ середніхъ, где така
оплата скоріше мала бъ правну подставу,
внесено всі оплаты, а конста науки такихъ
предметъ покриває фондъ державний.

Не уміємо собі однієї витолкувати,
зъ якихъ мотивів допускає анкети єз-
міцькі языки яко предметъ надзобоваж-
ливий із одно- і двокласовихъ школахъ
народнихъ, (отже переважно сільськихъ)?

Мы вже въ загальному поглядѣ на
школу народну візначили єї ціль і при-
значеніе, отже не потребуємо розподілитись
до тихъ, що наука языка єз-міцького
въ 1 або 2-класовихъ школахъ не ві-
нинна мати мѣстці такъ само, якъ і на-
ука польського языка въ школахъ чисто-
рускіхъ. Правда, подіношено у насъ, ма-
бути въ великої львильності, давнійше

дучъ виникнуло такожь днішникарство,
о скілько забирає голову єзъ той сприйн.

Та постанова сені єзъ сприядлива
и винина віноситься до всіхъ категорій
шкіль народнихъ, отже є до видѣло-
вихъ, позашк. та удержуваний перева-
жанію коштомъ громадъ, котрій при-
веденю оплаты поносили подвійний
тикаръ.

Въ польськихъ нашихъ заміткахъ
занеслись такожь, що безоплатна наука
въ народнихъ школахъ вже въ погляду
на примусъ школъ винайчаної є конечноюстю.
Думаємо отже, що і репрезентації краївъ
не буде за такими оплаткованіємъ науки,
необходимої для низини перетину народу.

Що до другої часті питання I мі-
стинъ законъ о вінченні правомъ учите-
лівъ въ 2 мая 1873 (Дн. зак. дер. Ч. 251, титулъ II о платахъ учит.) въ Арт.
17 постанову, що учитель предметъ
надзобоважливихъ будуть побирати стаду
шляхороду, котрої вислідкость візначить
їхъ кождомъ поодинокомъ слухаю ради
шк. окр., а після проекту нового закону
§. 18 застерігає право вимірювати ту
шляхороду для краївихъ ради шк., на
внесеніе ради шк. окр. Ту постанову въ
цілості приймаемо, а противимоїсї
категорично всякий оплатѣ за науку надзобоважливихъ
предметъ, тихъ більше, що і въ школахъ середніхъ, где така
оплата скоріше мала бъ правну подставу,
внесено всі оплаты, а конста науки такихъ
предметъ покриває фондъ державний.

Не уміємо собі однієї витолкувати,
зъ якихъ мотивів допускає анкети єз-
міцькі языки яко предметъ надзобоваж-
ливий із одно- і двокласовихъ школахъ
народнихъ, (отже переважно сільськихъ)?

Мы вже въ загальному поглядѣ на
школу народну візначили єї ціль і при-
значеніе, отже не потребуємо розподілитись
до тихъ, що наука языка єз-міцького
въ 1 або 2-класовихъ школахъ не ві-
нинна мати мѣстці такъ само, якъ і на-
ука польського языка въ школахъ чисто-
рускіхъ. Правда, подіношено у насъ, ма-
бути въ великої львильності, давнійше

Предплата на „Діло“ стоять:

на п'ять років . . . 8 зл.
на п'ять року . . . 4 зл.
на чверть року . . . 2 зл.

за др. „бібліотеку“: за п'ять років . . .
на п'ять років 12 зл. за п'ять років 5 зл.
на п'ять року 6 зл. за п'ять року 2 зл.
на чверть року 1 зл. за чверть року 1 зл.

Предплату належить переслати
франко (найбільше поштовімъ пере-
казомъ) до: Адміністрація час. „Діло“.

Оголошенія приймаються по п'ять
6 зл. а. в. б'є одної строчки п'ятнадцать.

Рекламації неопечатаній вольна
б'є порта.

іль сеймъ голість за наукою наука п'єм-
ецького із школахъ сільськихъ, а потребу
сєї науки мотивовано тимъ, що сільськимъ
дітямъ придається єзъ въ войску!
Однакъ і сей мотивъ обслін нашої думки
б'єзосновний, поніжє школа народна, якъ
іже виникнуло въ загальному погля-
дѣ, не винна бути лиши Abreitungs-
anstalt für Staatszwecke. Сели держава
потребу жоніаріївъ обанкомленыхъ съ
ін'ємцівъ наукою, то п'єдомъ собі
іхъ въ службѣ войсковій, а наука уді-
лювана въ школѣ народній і тає въ
штурмѣ б'є, пока хлонець вступить въ
службу войскову. Отже годимоєть съ Сла-
в'ю-ю на та, щоби не вводити до школы
сільської науки языка п'єм'єцького, хоче не
поділяюмо єго мотиву, що „Jed паз шу-
блєс, сїє і м'єші ровінен тілько по ро-
сії“*. Сели Слав'я на думцѣ євба,
польській людъ, то добре; але если ро-
тигає то і на нашъ людъ, то абсолютно
перечимо і домагаємося на основі
максимы „співе він“*, щоби людъ рускій
мыслить, чувствовать і говорить лише
по руски, бо дінь самъ того хоче і до-
магає.

Що до науки французького языка
годимоєть съ гадкою виникнутою въ Слав'ї.
Школа народна въ загальному погляду
такої, що вінівагається, що вінівагає
того, чого вінівагає, умові жити
такихъ веретень народу, котрі тамъ свої
діти посылають. Отже і видѣловій шко-
лы, если мають спонити своє призначеніе,
попиній бути устроїй практично, бо
інакше будуть упадати або лишь живі-
тоти, ікъ то вже тепер б'єзимо. Зад-
жм'єть французького наїд учати въ школахъ
видѣловихъ п'єм'єцького тає, щобъ уче-
нинъ въ житю м'єтъ мати въ тога ікісъ
хосепі, бо въ дотеперніого досліду зна-
ємо, що увічнений видѣловець не може
користати ани въ д'єль въ ізъцѣ п'єм'є-
цівъ, ани въвзвінши прим'єръ на
промислову вандровку за границю не
давибъ собі ради.

II-е питання. Чи і якъ зм'єни були
пожадані въ тепершніхъ розкладі коштів
зложженія і удержанія публичнихъ школъ

такъ въ поле винести, ікъ съ паньци-
ною! Го, го, мосшаненку, б'єзимо! Въ
друге не обдуриши. Такъ, брати, треба
намъ сконфедеруватись!*

„Такъ, такъ сконфедеруватись!“ о-
звались голоси.

„Конфедерація, конфедерація!“

„Прочь съ нашою рівнодушністю!“

„Прощу, прошу, те, те, те,“ сказав
затревожений староста. „Я Panie Dzieje, мушу
треху ушкою. Стань не есть такъ
небезпечний, ікъ здаси. Нема при-
чини тревожитись. Гм, гм, те, те, я, Мо-
спане, мушу пригадати, що нагіть самі
зашати противники, то есть, те, те, опо-
виційній газеты признаютъ, що гм, гм,
гм, гм зргуя krajowi. Прощу, прошу, те,
те, такъ есть, сприяне, сприяне. Слово го-
нору! Вираздѣ прошина мусить, те, те,
те, то есть май бути знесена!...“

„Що? що? Знесена? Пропшина
закричали голоси.

„Niepozwalam, Panie Dzieje! Niepo-
zwalam!“

„Veto, veto!“

„Але же прошу, прошу... благає
староста.

„Go, go! Пропшина знесена!“

„Протестую!“

„Go, go! Мосшаненку!“

„Але прошу, прошу о голосъ, а ще
не докончилъ, — пропшина не буде

БЕЗТАДНИНЕ СВАТЬЕ.

Образець зъ гаїцкого житя.

V.

(Діло)

Прощу візь, що єзъ за гаїцькимъ твер-
домъ? Що єзъ за рокумъ? Прости
законії (Пужаковській хотіть сказати:
законії), прости окоманія противітися
тому. Кто же буде споживати горіхівку?
Ізъ кого си виробили? Где подвіють
свої бараболі, ікъ п'єгодують
б'є горіхів? А въ томъ, чи
такъ обійтись безъ горіхівки? Чи
законії гаїцькі б'є пропиніадів? Чи
законії виникнуть бути нашими робітни-
цами, нашими житими інвентаремъ. А
чии прізвищі, чимъ притягнути? І
такъ тільки два способи: на хлопа:
ївъ горіхів, ікъ не б'єть то горіхів.
Ізъ радъ не ма. Прощу же, ве-
ломъ співували сії, а теперъ хочуть кла-
ти горіхіву! Чиста руина господар-
чий! Пропшина! Я не знаю, ікъ дер-
жава може не то виновити! Прощу же
законії. Ми же. Мотылиці ма-
ють скарбнич

жити царской яхты. Небановъ спрятавъ
«Гагенцоллернъ» въ «Державу». Оба яхты
оставались подоньи себѣ и занялия кото-
рые корабли спасущимъ морюкомъ
и паруса, лежатъ хвосты, передъ 2 год. цара
вступивъ на покладъ «Гагенцоллернъ». Прог-
наніе было даже сердечное; оба монархи
«шататъ», плавающими по волкамъ разбѣкъ. Рѣ-
чина сорвавши бѣло пристанище цараъ отъ
подъ земли престоломъ единомъ. Отказъ
цара изъ царя до ии. Блюмаринъ и досѣть
изъ до сидѣнія и пробуди на покладъ «Га-
генцоллернъ» сѣмъ четвертій годинъ. О 3½
только вступитъ на него царь, заткнуто-
обѣихъ склонъ такожъ россійску вѣту, пус-
тилъ до порту Надѣжда-серебро. Всѣ буди-
лухъ цѣлый, чѣмъ царь выйдетъ на суши, чѣ-
мъ вступитъ до Гданскъ, бо загадка думка
бѣзъ така, чѣмъ царь цѣлымъ часомъ перебудо-
ва корабль. Тыжнасомъ яхта прибудутъ до
берега въ пѣшии на берегъ: цѣ. Вильгельмъ,
и царь царь, вѣдъ ии. Владимиръ, иѣмъ про-
стоконаслѣдникъ и прочай князъ, Канела ма-
ниакъ обѣихъ цѣваря фронтъ гоноровой
компании побоя при голомныхъ оканахъ
корабля. Отгнѣтъ всѣи монархи съ товари-
щами до скромнаго потлагу жалѣзного и
ѣхѣхали до Гданскъ. При вѣхѣдѣ изъ
Гданскъ попали двадцати вѣдъ двадцати и
даже 10! сильы. Цересѣи въ повозы по-
ѣхали монархи и князъ до будынку губер-
наторскаго. Въ первомъ вѣдѣ єханъ цѣвар-
и царемъ по правице; въ другомъ иѣмъ
престоконаслѣдникъ съ ии. ии. Владимиромъ;
иѣмъ єхѣхъ въ близишихъ возбѣхъ єханъ ии.
Блюмаринъ ронко мовъ ииѣи суверенъ вѣта-
ныи гонками народа. О 6½ год. вечеромъ
удиасъ цѣварѣ и князѣ на обѣдѣ до Аргус-
го. Царь садѣтъ при обѣдѣ съ серединѣ
жени цѣваремъ и престоконаслѣдникомъ,
буть дуже забании и сердечный, и розно-
вались съ землемѣрами личностями, запрош-
ными на обѣдѣ, и. пр. съ надѣбурнѣстроемъ
Гданскъ. Всѣ участники єхѣду монарховъ
били бута дуже задоволеній. Того самаго
вечера по обѣдѣ о годѣ 8 веч. опустивъ
цара Гданскъ и єхѣли до своего яхты
«Державы», где переночувши и ажъ на
другой день, 10-го вересня пустили въ до-
рогу. Цѣ. Вильгельмъ єхѣхать еще въ
ночи 9 вересня жалѣзию до Берлина и
въ сутки въ Гамбургъ.

разо станутъ въ Берлинѣ.
Иль бачимъ,ъ зѣздъ вже отбувся благодущно,ъ ибо же программы. Але не такъ скоро окончатся въ европейской дипломатии оговоры и толки о причинахъ и возможныхъ наслѣдствахъ зѣзду, подобно какъ каминъ, кинетый въ воду погибре, але не икакъ на зеркаль воды дозгенько ще будуть разходиться круги фырь. Такъ круги австро-импераційскіхъ толкотъ, и то иль набу-перенѣзшихъ, разбѣгшися вже въ генеръ мѣро по сѣтѣ. Иначе й не могло быти. Зѣздъ отбувся нагло, несподѣвано, не тѣмъ, иль сподѣланый зѣздъ короля италійскаго въ цѣсаремъ австрійскимъ вже отъ большого мѣсяца обговорююся, месеца тай же-дня на всѣ колеса въ печати европейской и пакон муки ножа. Зѣздъ царя съ цѣсаремъ иѣменитъ нагло заподѣженый — иль въ отбувся. Але еще одна важна заходить рѣжница межи сподѣлаными зѣздами короля италійскаго съ цѣсаремъ австрійскимъ а зѣздомъ царя съ цѣсаремъ иѣменитымъ. Першій зѣздъ, колибъ осуществившій хвѣбъ ясну, выстути вѣтъ людямъ политичнѣй цѣлъ — с. е. союзъ Италии съ Австро-ію и изгладно и съ Нѣмеччино противъ Франціи, кромѣ интересовъ въ послѣднѣхъ часахъ стали въ супоречности съ интересами Италии; иль сказали, всякий бы зналъ, что себѣ зѣздъ хвѣбъ несомнѣнно характеръ политичнѣй и то нешто зѣфитный. Тычкасомъ ѹдо до зѣзду въ Гданьску заходить насажненредъ пытанье: чи биъ иль за-глѣ маѣтъ характеръ политичнѣй чи приватнѣй, чисто статетальнѣй? И справдѣ, една газеты отвѣдываютъ отверджующи первую можнѣсть, другій другу. Та все таки большѣсть годится на тое, что зѣздъ не бути безъ значенія политичнѣй, иль со вни-ми въ тѣго важнаго обѣдѣніи, ѹто цареви товаришины Гироль, генеральшій управите-ль дѣлами заграниценными въ заступностяхъ Горчакова и Воронцова-Дашкова, генеральшій наибѣльшій посырникъ царя, а

иностранцами называвшийся повариком цара, а
плюсены немецкому товарищем ии. Би-
смаркъ и, яко доходятъся измѣнѣй газеты,
заглядываютъ канцлерской, тайный соѣтникъ
Роттенбургъ. За того слѣдувало бы, съсобѣмъ
штурмомъ, що зѣлье мусѣнъ мати хара-
ктеръ политіческій. — „Икакъ же се полити-
ческій характеръ? Очевидно, зѣлье двохъ
изъархонъ мусѣнъ значитъ изъ политическіхъ
значеній союзъ двохъ дотычныхъ державъ.
Коли такъ, то все знарене жалобы союза
Россіи съ Нѣмеччиною въ генеральній хви-
лии? Поэтому же предаетъ, що Нѣмеччина отоас-
тия 1879 р. изъ тѣснѣнья союзъ съ Австроією,
а Австроією именно съюзъ съ Россіею, и

ри Александра II, не дуже пріязно живеъ съ Россією. Искъ же при такой суперечности политической мозгливый союзъ Россіи съ Нѣмеччиною? Тутъ двоинко можна думати: або же. Бисмаркъ думалъ пробить нову зѣбу вроту и колпинти Австрію, або же по- скреонутъ новый союзъ трехъ монархійъ подъ видомъ своей формъ. Когре же предположено мозгъ буги правданъ? На той пыткѣ всякая газета, особенно официальная чи фанциональная, имутъ для заспокоенія раздраженіе защищенныхъ и занепокосеныхъ чиновниковъ отвѣтствіи. И действительно кожа бѣтъ вѣдьма изъ тѣхъ зѣбъ, що зѣбъ Гдан- скийъ съ одной стороны не нарушилъ союзъ пріяніи и союза между Австрію и Нѣмеч- чиною, а зѣ другая стороны силою зѣбъ киена Нѣмеччина до Россіи пріобрѣла прія- ная бѣащелъ межа Австрію и Россію. За що пакъ! — суть газеты (в.пр. Крон- штадтъ), когра пишутъ, що зѣбъ Гдан- ский приведе за собою новый союзъ трехъ монархійъ. Вѣ загадкѣ, треба признати, зѣбъ Гданській обголориоюсь наибольше изъ зѣбъ на Австрію; наждытъ заидасъ себѣ пы- таніе: що Австрія на то, чо она прихиль- наядитъ на зѣбѣхъ, иныхъ пацѣбѣхъ спо- вѣдасъ по памъ, и т. д. Мы вже въ по- вѣдѣніи ч. „Дѣла“ пакъи погладъ ов- ціотного „Fremdenblattъ“ на послѣдовта Гданського зѣбду. Тенерь дадамо, що блонжъ офиціозный „Pester Lloyd“ и добре информованіа въ сирахъ заграниценіи политики вѣденська стара „Presse“ доносять, что „Pester Lloyd“ похвотилъ данись, послѣ зѣбѣхъ призналиъ зѣ официональныхъ сферъ по- количу, що австрійскій кабинетъ еще за- дадебѣ передъ розширеніемъ черезъ га- сты вѣсти о зѣбѣхъ, бувъ поинформованій зѣбѣ зѣбду и, що такъ сказати, бувъ занутуваний о раду; колиже зѣбъ ставодъ актомъ, то розумѣтесь, Австро-Угорщина зденно не буде могла не згодитись на то, що на зѣбѣ буде рѣшеніемъ. Але зновъ тодѣ покрѣтити въ онущації „Kronzeitung“, будьтобъ зѣбъ Гданській мавъ приверну- ти союзъ трехъ царствъ. Той союзъ тенерь неможливый — такъ заключасъ „Pester Lloyd“, — бо тенерь нема тихъ уолонї, когрѣ въ р. 1872 сотворили були „трицѣсар- кий союзъ“. Вѣденська же „Presse“ доно- жить, що въ день Гданського зѣбду цѣ- царь австрійскій высланъ письмо поздор- виличе монархій-сосѣдѣвъ. Польскимъ га- стамъ львовскимъ — когрѣ звычайно дуже скоро зѣ бѣжучихъ фактѣвъ политичнѣхъ именованіютъ внесенія на тому „чи буде

Польща бѣть мори до моря и чи скоро на
стане тая бажана хвили, коли будуть кро-
нити москаля⁴ — симъ разомъ зѣбѣдъ
Гданскій ставов для нихъ цинкомъ вѣткимъ
и чашку въ обратившъ пись силу полити-
ческою комбинацію на улюблену тему. Навѣть
шондарска Народова стратилъ верну діалек-
тичну а Дзелникъ обмеживою на колькохъ
попынкахъ зѣ царя. — Цѣкава рѣчъ, котрою
не можемъ промовчати, якъ „République
française“, органъ Гамбеты высказується о
вѣтѣдѣ Гданскому. Она удержує, що Рос-
сій цріяніяте съ Німеччиною и Австрією
подобно якъ Італія отъ Австрією въ инте-
ресахъ забезпечення династії своихъ на пре-
столахъ; въ Італії, якъ звѣстно, династія
загрожена сильно занансованою ідеєю ре-
спубліканською, а въ Россії движеньемъ
шархистичнихъ нигилистовъ.

Розбираючи такъ же всесторонньо
зѣбѣдъ Гданскій, гдѣ намъ помнити що
одного питання поднятого въ газетахъ евро-
пейскихъ, а именно питання: чи згаданий
зѣбѣдъ буде мати лікъ вищыи за внутрѣ-
нній статъ державы россійской. Ось пись-
мъ суть рѣчи: газеты удержануть, що
царя стрѣльцею своюю съ цѣсаремъ німечкимъ
такъ самимъ вирѣкою політики т. зв. пан-
славистичною, котру репрезентує министеръ
дѣлъ внутрѣнніихъ гр. Игнатьевъ. Пишутъ,
що царь маєть нарочно не запѣдомити бунтъ
гр. Игнатьєва о зѣбѣдѣ. Пишутъ рѣшно, що
царь маєТЬ пытати о раду цѣсара Валь-
терія и кн. Висмарка, якби они ему радили
устроїти дѣлъ у винтурѣ державы, щобъ за-
безпеченіи миръ въ порядокъ. Кн. Висмаркъ
маєТЬ порадити царюи бросунти отъ вилы-
ву гр. Игнатьєва, котрый и такъ въ послѣ-
дніихъ часахъ маєТЬ потерпти донѣре царя,
а покликати на министра дѣлъ зagrани-
чихъ гр. Шувалова, котрый, якъ се за-
галко звѣстно, має велику симпатію на ні-
мечкому дворѣ цѣсарю и у кн. Висмар-
ка. О сколько въ томъ правды — покаже-
будучио.

Нѣйвична Африка. Въ Африцѣ отношенія не только не подлѣшаютъ, але противно, що разъ стають горшими для Французскаго. Войска французскій заняли вправдѣ мѣсто Суза безъ опоры, але до занятой по-встанцами окрестности Керуанъ не могутъ пристигнуть, бо чуютъ слабыни въ силѣ. Длятого въ Сузы громаднія вѣтъ недавно прибывшіи въ Францію войска. Кроме того двубоятвенную залогу французыку въ надмор скимъ мѣстѣ Габесъ окружили бѣгъ огорони сушки повстанцѣ арабской и испеконъти си форпости.

— 9 с. м. новогодне въ войскъ
алька полонъ съ гарнитурами, оточная
ту ходила и замыкала склонъ министровъ
оканчива ради поставить, чтобы таухъ
ли конституцію. Ходила мусѣлъ подъ
ромъ збунтованого войска усунуть живыи
робъ и покинутъ Шерифа башу зложи-
ный кабинетъ. Быть изъ Каиро выеха-
ть изъ интересованныхъ провинций: Анг-
лии и Туреччинѣ сильно впечатлѣнъ
ей ходилъ будутъ переговоры изъ го-
правленію, чтобы Египтъ занялъ войс-
къ якои египт., деревни, Портъ Дона-
, чтобы она заняла Египтъ на кошты
исламскаго спарбу. „Кѣрнѣ. ф.“ принес-
личину новогоднаго интригамъ ходилъ и
истантинополи.

Италия. Пана намѣряе перенести съ
по апостольску изъ Риму до другого ла-
мбца. Вѣсть такъ же отъ дамы кра-
ть по гластахъ, че именно послѣдніи
обговорюючи яко вже на пасхи рѣ-
шили.

Въ тѣмъ иммоятъ чинъ клерикалъ
"германія" и корреспондентъ римскій
"Лондо". Положеніе папы изъ Рима ѿро-
чше загражденіе. Радикалы кончи напи-
ти на звеною законъ гаранційного,
занятельство не дає папѣ належнаго заб-
оченія. Въ Римѣ ходятъ поголоски, что по-
тикатъ подложено мины динамитовой.

Вашингтонъ. Для 12 вересня под-
ицеѣръ Масонъ подчастъ змѣны варты от-
дать до агентатора на президента Гаррѣс-
та, Гито. Куда дотѣплусь головы Гито
отрягла изъ стани. Масона увиливо. (Въ
дальнѣшемъ ходила вѣсть, что въ
шингтонѣ заняланъ кружокъ молодыхъ
м., чтобы агентатора Гито изъ свѣта забу-
ти и Масонъ належать до того кружка—
и не вѣдомо). Стать здоролля Гаррѣса
репозиционнаго до Лонгбрэнчъ змѣнился, ре-
бршусь, разъ лучшилъ.

НОВИНКИ.

— Въ дѣлѣ конфискаты 61 ч-а „Дѣ-
ржали мы слѣдующе письмо:
Ч. 14.238.

Въ имени Его В. Цѣсара!

Ц. к. судъ краевый въ справахъ
ихъ во Львовѣ рѣшилъ изъ подстолій
39 и 493 у. к. и §. 37 зак. прас., що
нова артикулу умѣщеннаго въ ч. 61 ч-
и „Дѣло“ изъ 5 (17) серпня с. р.
аголовомъ „Алексій Босній и Герцогъ

"⁴ въ уступѣ отъ слѣвъ: "Въ Allg. g. подыбумо..." ажъ до слѣвъ: "на и чевомъ исходѣ" — мѣстить въ собѣ ся злочинства тъ §. 65 а. а. к.; что и дражена черезъ ц. к. прокуратора дер. го конфликата того числа часописи, ² есть управедливѣнія, а розповсюднаго уступу заборонено и що забраний мѣдь має быти знищены.

— Послѣдне ч. „Дѣла“ ц. к. прокураторія вновь намъ сконфисковала за то „Реформа школъ народныхъ“.

— (Дрѣбній вѣстї.) Виреос. митрополіт отъѣхавъ дни 9 л. с. м. на осмѧнствѣ Ч. С. В. В.ъ Галичинѣ Львовѣ перебуває окульистъ дрѣ М. Сынкевичъ, доцентъ универс. вѣденійскогъ Качановѣцъ въ пос. збаражскомъ пороши 10 л. с. м. жена єдинаго селянина она четверо дѣтей (хлонції),ъ кѣто ино умерло еще того самаго днія. — Львовѣ має выходить бѣль дні 1 жнівня, польска тижднева часопись антиономіи, и. „Samogїad“. — До Львова має прѣти на колѣка гостиниць представители французска артисты драматична Бернгардъ. — Архін. Рудольфъ вѣдими днами въ Праги на маневры до скольць. — Днія 10 л. с. м. отбулоася єедини інtronизація и інотація архи

кона Гангльбазера. — На водахъ
ловлено недавно пса морского, который
взвешенъ 1.000 фунтовъ. — Въ Петер-
бургѣ живется кружокъ посредь богатой
лемжи, который обожается уживати лишь
многихъ россійскихъ народовъ. — Въ
Санкт-Питербургѣ згорѣли стадіи суха-
я травы съ конями и попозами; колыха-
ло и трясило житье. Сгорело 200,000 фу-
нтовъ турецкихъ. — Швейцарскіе сезоны
зимы горахъ кантона Гларусъ засыпала
снегомъ усунена гора. 150 особъ зги-
бли земля; решта села загрохана,
одинъ домъ покончилъ бо когдѣ засы-
пало снегомъ.

рока вода.— Въ днѣахъ 23, 24 и 25 я. жов. тиа отбудеся сошѣистичный конгресъ въ Берк.

— Варес, митрополит Іосифъ разъялъ до вгуменій пасхианськихъ монастырівъ об'єзницу, котримъ заповѣсъ искъ, щоби приготовили всіхъ відомості дотичній свояхъ монастирівъ и предложили ему при осмотрѣ. Варес, митрополитъ буде осмотрювати монастырі въ слѣдуючому порядку: 1) въ Женевії, 2) Крехонѣ, 3) Кристианополі, 4) Підгорицяхъ, 5) Золочевѣ, 6) Краснощуща, 7) Вучачи, 8) Узвишшахъ, 9) Ногоні, 10) Гошевѣ, 11) Дрогобичі, 12) Ладровѣ, 13) Добромиліи и 14) во Львовѣ.

— Руський теології епархії перемисльської, увічнений III році по Львові, мають, після розпорядження еписк. консисторії, яви-
тилі точно дія 1 л. жовтня с. р. въ ру-
сійській перемисльській єпархії.

— Въ перемыской семинаріи учительской, якъ зачуваюмо, магъ быти знесена руска катихитура, а ученицѣ Русинки наютъ отгакъ ходити на религію мат. образу. Въ вѣкѣ то способъ малобы отстялся, мы тогоже понятіи не можемъ; ее булоѣ вже очевидиціе донтанье всякихъ иранъ, прислугующиихъ Русинкамъ. Щожъ сказады на тое гр. катеніе, консисторію перемыску?

— Товарищество „Школьна Помідь“ от-
буде для 5 (17) с. м. загальний зборы сво-
их членів въ „Народнѣмъ Домѣ“ въ са-
ди IV топъ класъ изъ 1-їмъ польов. Програм-
ма зборогъ: спрацюданье тѣ дѣяльності
видѣу въ стану касы въ минувшомъ році
и вибіръ нового видѣу на слѣдуючій
школьный роць.

— Загальний збори членів «Народного Дому» відбудутся дні 24 вересня (6 жовтня) с. р. після рішення управлючого Сейму на посльбідомъ заєданю.

— Именование. Директоромъ гимназии въ Коломыѣ именованыи Емануилъ Вольфъ, профессоръ школы реальной во Львовѣ; профессорами гимназіальныхъ именованій: профессорочный директоръ гимназии Коломыѣ, Александръ Борковскій, въ гимназіи русской во Львовѣ а суплентъ гимназии Тернополи Левъ Гуньковичъ въ гимназіи въ Вадовицяхъ. Официалами рахунковыми именованій: В. Иворскій, П. Іблецкій А. Похмарькій и К. Яновскій; аспирантами рахунковыми именованій: Станкевичъ и Г. Гойтичъ.

— На посады дѣйствиныхъ учителейъ учительскъ народныхъ розыскуе рада шко- окружна въ Золотой конкурсе съ речи цемъ до 20 л. жюрии с. р., а именно: въ поэтическій золотой скобѣ: при 3-классныхъ школахъ въ Бѣломъ Камені и Голубогорахъ на посады молодшихъ учителей платню по 270 зп., при шк. стат. въ Кизи и Винции съ плат. по 300 зп., при шк. въ Богутинѣ, Хильчицахъ, Метене, Олокахъ, Стѣнѣ, Скиланѣ, Ставной, Закхарію и Закхарію съ плат. по 250 зп.; 6-классов. бродскому: при 2-классовыхъ школахъ безъ ремunerации изъ тендеръ за управительство въ Контакахъ съ плат. 300 зп., въ Нѣдкаменіи съ плат. 450 зп., при шк. стат. въ Барыловѣ, Тышкахъ, Дубу, Кадубискахъ и Серетцахъ съ плат. по 300 зп., при шк. физ. въ Батыевѣ, Вѣлацахъ, Бондурахъ, Гаахъ отаробродскихъ, а евѣ изъ шк. стат. въ Ясиницахъ, Кустыни Рожновѣ съ плат. по 250 зп.

Рождествъ плат. по 250 зр.
— До Самбора выѣхала сими днями комиссія зъ раменъ краевои рады школьной щобы перенести вѣдѣство изъ справѣ чиновникои оскорблении директора гимназіи о. Бареница, черезъ ученика Л. Яко комиссаръ выѣхалъ съ советникомъ п. к. намѣстництва и. Бодаковскимъ и инспекторомъ краевымъ и. Чарковскимъ. Они мають перенесѣдитись на жѣтви, сколько погибъ директора о. Бареница буде причинено затѣмъ катастрофы, постагшись его дніи 15 липня о. р. — Цѣлкавъ мы, лицеи, получили результатъ комиссіи.

— Зъ подъ Богородчанъ пишутъ на
нѣ знаемъ, чи то вѣсты, чи лише въ и-
шомъ письмѣ була така практика, що въ
комисії рекламиаційнѣ въ сира
податківъ бѣдатъ два урядники зъ от-
ростка, именно самъ комисаръ шауниковъ
и другій, похмаканый до того черезъ с-
ростко, такъ, що зъ стороны властії ав-
томобільнихъ нема способу жадного зас-
шика. Наїбѣльше разить тое, що тікъ
комисаръ належали такожъ до второчі
комисії шауникової, — бо що давній
комисаръ працьтельственій умеръ, а
першій прийшовъ на его мѣстце, со-
змѣнивъ рѣчи, а есть лишь оленимъ случає.
Рекламацій въ нашому письмѣ вилі
38.000, зъ тихъ откінула комисія таки
бюро 18.000, а для тактихъ 20.000 вилі
за на позѣтъ. Дало цѣле якесь дивне
засады винадалобы ишнійшимъ комисару
не уязгядити рекламиації, бо инакше
чилибы, що они признаются до оши
або до невѣжества. Шкода, що не поклик
до тони комисії якого Русина зъ того с-
го письмѣ, именно господари, котрый
бы добро отвіщенія господарскїй той о-
цѣ, и, пр. в. Витошинського зъ Глубо-
добого господаря, честного священника

